פרויקט סייבר במסגרת תכנית גבהים

RAID5

רועי זהר

209896174 מרכז חינוך ליאו באק הגנת סייבר

מנחים

שרית לולב אלון בר-לב

<u>תוכן עניינים</u>

1	תוכן עניינים
3	מבוא
4	ארכיטקטורה
4	דיאגרמה
5	המשתתפים במערכת
5	שירותים שהFrontend Server מציע
6	הרקע התיאורטי
6	RAID5
6	Multicast
7	מושגים בתהליך הגיבוי והשחזור אשר מתבצע
7	טכנולוגית הגיבוי במערכת
7	מבנה הדיסקים
8	קריאה מדיסק
9	כתיבה לדיסק
10	מושגי תקשורת
11	מושגי מערכות הפעלה
11	שפות התכנות אשר נעשה בהם שימוש
12	מושגים נוספים
13	מימוש
13	דיאגרמת בלוקים
13	Frontend Server דיאגרמת בלוקים עבור
14	Block Device Server דיאגרמת בלוקים עבור
15	Sequence Diagrams
18	מבני נתונים
20	פרוטוקולי תקשורת
20	UDP/Multicast
20	HTTP Services
23	הזדהות
25	מכונות מצבים
28	אתגרים במימוש ודרך הפתרון

תיק פרויקט בהגנת סייבר

לולאה מרכזית	28
פונקציות עזר מרכזיות	29
עיות ידועות:	31
תקנה ותפעול:	32
Configuration קבצי	32
config.ini - Frontend Server	32
config0.ini - Block Device Server	33
התקנה	34
פירוט לגבי התפעול	34
Logging	38
נוכניות עתידיות	40
רק אישי!	41
ניעוד קוד + קוד הפרויקט	42
ספחים	43
Seguence Diagram Source - נספח א'	43

מבוא

לכולנו יש מידע אישי אשר היינו מעוניינים שיהיה שמור ומוגן באופן קל ונוח. בעולם האמיתי לצערנו, תקלות הן דבר אופייני אשר יש להתגבר עליו. דוגמא לתקלה קשה בעולם שמירת וגיבוי הנתונים, היא **נפילת שרת**, אשר איתו נאבד כל המידע אשר היה עליו. בין אם מדובר בפגיעה פיזית בשרת, בעיית חומרה/תוכנה, או כיבוי יזום, מערכות אשר מבטיחות שמירת מידע צריכות להיות מסוגלות להתגבר על בעיות מסוג זה.

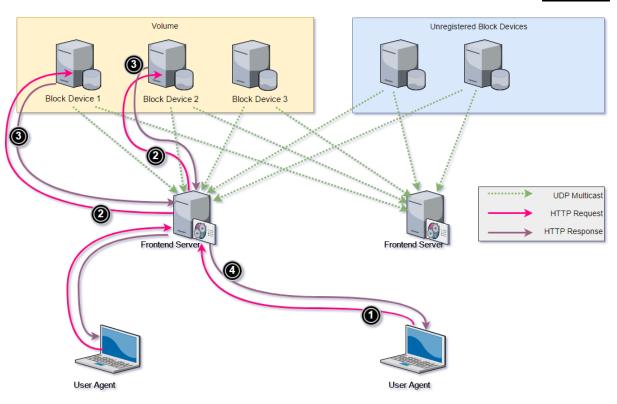
הפרויקט בראש ובראשונה בא להציע למשתמש מערכת לשמירה וגיבוי של קבצים ומידע. לפני הכל, המערכת מאפשרת למשתמש לעלות ולהוריד "בלוקים" של מידע מן השרתים שברשותו, לנהל את השרתים, להציג את מצבם, ועוד. בתצורה הזו, המשתמש לא חייב לשמור את התנונים שלו על גבי המחשב האישי שלו אלא על שרתים המיועדים לכך. ויוכל לגשת אליהם מכל מקום.

הבעיה העיקרית אשר המערכת יודעת לטפל בה היא נפילת דיסק, או שרת. במקרה כזה, המערכת יודעת לדווח על התקלה למשתמש, אך עדיין להמשיך לאפשר לו לגשת לנתונים האישיים שלו כפי שעשה קודם לכן. באופן מפתיע, המערכת אפילו יודעת לתת למשתמש לגשת לאותו שרת אשר נפל ולראות את הנתונים אשר היו בו, ואפילו לכתוב אליו! (כיצד היא עושה זאת יפורט בהמשך). בנוסף לכך, המערכת מאפשרת בנייה מחדש של השרת בעת חזרתו לפעולה, גם אם הנתונים עליו נמחקו. המערכת גם מאפשרת הזדהות ברמה הבסיסית ביותר, בין המשתמש לשרתים ובין השרתים לבין עצמם, כך שיש למערכת מימד מסויים של אבטחה.

<u>ארכיטקטורה</u>

<u>דיאגרמה</u>

Stage	Description
1	The User Agent sends a HTTP request to a Frontend Server, requesting one of the many services it offers.
2	The Frontend Server processes the HTTP request, and creates multiple HTTP requests to the Block Device Servers in order to fulfill the request.
3	Each Block Device Server recieves and processes the Frontend's HTTP request, and responds with the relevant information.
4	The Frontend Server recieves these responses, and combines them to a new HTTP response to the User Agent.

לעיל מתוארת עיבוד בקשה במערכת, כגון כתיבה לאחד מהדיסקים.

המשתתפים במערכת

- Frontend Server השרת המרכזי, אשר מנהל את התקשורת עם הלקוחות השונים, ופונה לBlock Device Servers. זוהי הנקודה הראשונה, אליה מגיעה כל בקשה של המשתמש בפרוטוקול HTTP. ה־Frontend בודק את סוג הבקשה ואת הרשאות המשתמש, ומוציא אותה לפועל.
 - שרת P שרת Block Device Server שרת Block Device Server שרת Block Device Server קבצים דמויי דיסקים. הדיסקים מחולקים ל"בלוקים" בגודל 4K. שרתים אלו לעיתים ייקראו דיסקים, משום שהם מדמים דיסקים מרוחקים אשר ניתן לגשת אליהם ולכתוב/לקרוא מהם מידע. אילו שרתים פשוטים יחסית, ללא לוגיקת גיבוי.

שירותים שהFrontend Server מציע

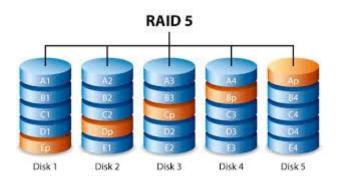
- כתיבה של בלוקים אל דיסק.
 - קריאה של בלוקים מדיסק.
- יצירת volumes מדיסקים פנויים.
- "ניתוק" דיסק. הדמיה של נפילת שרת.
 - חיבור דיסק לvolume
- הצגת מצב המערכת וכל הvolumeים הפעילים.

<u>הרקע התיאורטי</u>

RAID5

בעברית מערך יתיר של דיסקים עצמאיים, היא שיטה שבה מאחדים מספר דיסקים קשיחים ליחידה לוגית אחת. איחוד זה מאפשר גישה במקביל למספר דיסקים, המשפרת את מהירות העבודה, ושמירת מידע יתיר, המאפשר לשחזר מידע שאבד בתקלה. ישנן שיטות שונות לניהול מערך הדיסקים. שיטות אלו מכונות רמות RAID (באנגלית RAID levels) וכל אחת מהן מספקת יתרונות שונים.

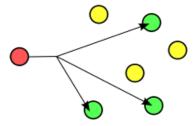

רמת RAID5 מתארת מערך של שני דיסקים לפחות, שבהם המידע והזוגיות מפוזרים בין כל הדיסקים, והזוגיות נכתבת ברמת הבלוק כפי שמוצצכ בשרטוט לעיל. מכיוון שהזוגיות מפוזרת בין כל הדיסקים, הכתיבה אינה תלויה בדיסק אחד וניתן לבצע מספר פעולות כתיבה בו-זמנית.

Multicast

Multicast היא פעולת ניתוב של נתונים מאלמנט מקור אל קבוצת אלמנטים של תקשורת באופן Multicast מקבילי. בפרויקט יש שימוש בMulticast כאשר כל Multicast מקבילי. בפרויקט יש שימוש בפרוטוקול זה נעשה למען גילוי הFrontend בידי הFrontend בידי הServers למעשה כל שרת בלוקים "מכריז" על עצמו על גבי כתובת מסוימת, אשר אליה מאזינים ה Frontend Servers:

ממול מתוארת סקיצה של Multicast, בו נקודה אדומה מנסה לתקשר עם נקודות ירוקות ספציפיות. הנקודות הירוקות הן שרתי הFrontend, ואילו הנקודה האדומה מסמלת שרת ה Block Device אשר מכריז על עצמו. ברגע שBlock Device מזהה Block Device, הוא שומר אותו במבנה הנתונים שלו ומעדכן את הזמן בו הוא התחבר אליו.

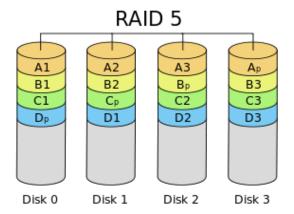
מושגים בתהליך הגיבוי והשחזור אשר מתבצע

- אוסף של קונפיגורציות על דיסקים קשיחים כדי לייצר מאגרי נתונים אשר פער פגיעה בדיסק אחד. השלבים הללו משתמשים בטכניקות שונות על מנת להגיע לתוצאות אמינות ויעילות. אנו נעסוק בטכניקת RAID5, אשר מפורטת יותר בהמשך.
 - זוגיות בעברית, טכניקה אחת לגבות ולשחזר קבצים בעת תקלה. משתמשת ספעולת XOR כדי לקבל מידע בנוגע לביטים בשאר הדיסקים.
- Logic Disk / Physical Disk הדיסקים הלוגיים הם רפרזנטציה לדיסקים אותם Logic Disk / Physical Disk המשתמש חושב שהוא עורך. מבחינתו, הדיסקים הללו רציפים. הדיסקים הפיזיים הם כיצד המידע של המשתמש נשמר בפועל, וזה לאו דווקא באופן רציף כפי שמוצג לו. צריכה להיות המרה ברורה בין המיקום בדיסק הלוגי לבין המיקום בדיסק הפיזי.
- אוסף דיסקים אשר מגבים אחד את השני. מהווים יחידה לוגית בעלי מאפיינים volume אוסף אוסף דיסקים אשר מגבים אחד את השני. משותפים, כגון סיסמא משותפת.

<u>טכנולוגית הגיבוי במערכת</u>

מבנה הדיסקים

נתבונן במקרה בו יש ברשותנו 4 דיסקים, או Block Devices

RAID5 מקצה עבור כל סדרת בלוקים, דיסק אחר אשר ישמור את הזוגיות של שלושת הבלוקים אחרים. לדוגמא, עבור סדרת הבלוקים הראשונה, הקצה RAID5 את דיסק 4 לזוגיות (A4 = Ap), ומתקיים:

$$(A1) XOR (A2) XOR (A3) = Ap$$

פעולת הXOR, מחזירה לנו את הparity (זוגיות) של הבלוקים, ואנו שומרים את התוצאה הזו בAp. בכל סדרת בלוקים, אנו מקצים דיסק אחר לזוגיות. הסתברותית, מספר הכתיבות לכל דיסק לצורכי

גיבוי יהיה 1/4, ובכך הורדנו את מספר הכתיבות הממוצע לדיסק והורדנו עומס מן המערכת, בניגוד למצב שבו דיסק אחד היה צריך לעדכן את הזוגיות כל הזמן. במקרה כזה, 1/4 ממקום האחסון על הדיסקים הוא לשימוש הלקוח, ו1/4 הוא לצורכי גיבוי.

באופן כללי, יכולות האחסון של המערכת בבתים הן כדלקמן:

Physical Capacity =
$$|Disks| \times min(\{|disk| \mid \forall disk \in (Disks)\})$$

כאשר Disks מייצג את הBlock Device Servers הפועלים, וגודל כל אחד מתאר את גודל הדיסק (קובץ) המקסימלי.

Usable Capacity = Physical Capacity
$$\times \frac{|Disks|-1}{|Disks|}$$

Usable Capacity Percentage = $100 \times \frac{|Disks|-1}{|Disks|}$

נשים לב שככל שמספר הדיסקים בvolume גדול יותר, כך האחוז של מקום אחסון עבור המתשמש גדל.

קריאה מדיסק

במקרה שבו אנו מעוניינים לקרוא מדיסק, נפעל באופן הבא:

- 1) ננסה להתחבר אל הדיסק ישירות ולקרוא ממנו.
- 2) במקרה שההתחברות נכשלה מסיבה כלשהי, נעבור לשחזור התוכן של הדיסק משאר הדיסקים
- משים לב לכמה עובדות חשובות אשר יסייעו לנו לשחזר את התוכן שעל הדיסק (a האבוד:

$$(A1) XOR (A2) XOR (A3) = Ap$$
 (i

$$(Ai) XOR (Ai) = 0$$
 (ii

- צעולה קומוטטיבית XOR (iii
- .(0 אך הדיסק עליו הוא שמור נפל (דיסק A1). נניח שאנו מעוניים בתוכן A1)

$$(A1) XOR (A2) XOR (A3) = Ap / XOR(Ap)$$

$$(Ap) XOR (A1) XOR (A2) XOR (A3) = 0 / XOR(A1)$$

$$(Ap) XOR (A2) XOR (A3) = A1$$

ממבנה המערכת, נסיק שניתן להשיג את תוכן A1 בעזרת XOR של כל שאר הדיסקים בvolume. אשר מאפשר לנו לגשת לכל התוכן שהיה על הדיסק למרות העובדה שהשרת נפל.

כתיבה לדיסק

כתיבה אל הדיסק הינה משימה יותר קשה מאשר קריאה ממנו, אך מתבצעת באופן דומה. בעת כתיבת בלוק, נרצה להתחבר ולכתוב אל שני דיסקים:

- 1) הדיסק אשר המשתמש ביקש לכתוב אליו
- 2) הparity disk, כדי לעדכן את הזוגיות לשם שחזור עתידי.

נניח שוב, לשם הפשטות, שאנו מעוננים לשנות את בלוק A1. נגדיר מספר סימונים לשם פשטות ההסבר:

- Ap תוכן בלוק הזוגיות לפני העדכון Ap •
- תוכן בלוק הזוגיות אחרי העדכון <Ap> ●
- תוכן בלוקי המידע לפני העדכון A1, A2, A3 ●
- אחרי העדכון הבלוק אחרי העדכון תוכן הבלוק אחרי העדכון <A1> ●

נפצל שוב לשני מקרים:

- 1) שני הדיסקים פעילים: עלינו לבצע שתי כתיבות:
- (a) כתיבה אל הדיסק אשר התבקשנו לכתוב אליו: זה מתבצע ללא מאמץ ואנו כותבים אליו ישירות, כלומר מחליפים את A1 ב<A1>.
- על מנת לעדכן את הזוגיות של המערכת. למעשה, עלינו parity disk כתיבה אל הצווע לכתוב אל את הביטוי הבא: (<A1>)XOR(A2)XOR(A3), משום את הביטוי הבא: parity disk לכתוב אל הצוועים במערכת לאחר עדכון הבלוק הנדרש. נזכיר שA3 וA2 אינם שזהו מצב הזוגיות במערכת לאחר עדכון הבלוק הנדרש. נזכיר שFrontend Server ידועים לידועים לידועים
- ביטוי זה אינו יעיל במיוחד, משום שעלינו לגשת לכמעט כל הדיסקים שברשותנו.ולכן במקרה שבו אנו מנהלים דיסקים רבים, נקבל פגיעה משמעותית ביעילות. אציגכעת פיתוח מתמטי אשר מוריד את מספר הקריאות מדיסקים:

$$(< A1 >) XOR (A2) XOR (A3) = (< Ap >) / XOR(A1)$$

 $(< A1 >) XOR (A1) XOR (A2) XOR (A3) = (< Ap >) XOR (A1)$
 $(< A1 >) XOR (Ap) = (< Ap >) XOR (A1) / XOR(A1)$

$$(\langle Ap \rangle) = (Ap) XOR (A1) XOR (\langle A1 \rangle)$$

- ובכך הפחתנו את מספר הקריאות מהדיסקים מ|Disks|-1 ל2 בלבד! קל לראות את היתרונות של הפיתוח הזה ביחס לשיטה הקודמת, במיוחד במקרה שבו מדובר במספר רב של דיסקים. נכתוב את הביטוי לעיל לתוך בלוק הזוגיות וסיימנו.
 - 2) אחד משני הדיסקים הללו לא פעיל: במקרה שההתחברות לאחד משני הדיסקים נכשלה, נצפה לבעיות מהאלגוריתם לעיל. נפצל שוב לשני מקרים:
- הדיסק הרצוי לא פעיל: נכתוב לתוך דיסק הזוגיות את הביטוי המקורי שלנו: (a ביעילות. נשמור את A1 אין לנו את A1 ביעילות. נשמור את (< A1>) XOR (A2) XOR (A3) עד שהדיסק הרצוי יחזור לפעול.
 - דיסק הזוגיות לא פעיל: נכתוב לתוך הדיסק הרצוי את <A1>, נחשב את הביטוי (b cache אדיסק במור אותו בשמור אותו באר<A1 >) אוהפעם נשמור אותו בשריסק הזוגיות יחזור לפעול.

<u>מושגי תקשורת</u>

פרוטוקול תקשורת שנועד להעברת דפי HTML ואובייקטים שהם מכילים ברשת האינטרנט. הפרוטוקול פועל בשכבת היישום של מודל ה-OSI ובשכבת היישום של מודל TCP/IP מורכבת ממספר חלקים, בהם שיטת הבקשה, שדות כותרת וגוף הבקשה. נתייחס לשני מושגים בהקשר זה, והם HTTP request, בקשת HTTP מצד הלוקח, HTTP responsel שהיא תשובת השרת אל הלקוח.

שני סוגי בקשות HTTP הנתמכות בפרויקט:

- מיועדת לקבלת אובייקט שנמצא על השרת, בכתובת שניתנת בתחילת GET
 ההודעה. בקשות GET הן הנפוצות ביותר ברשת האינטרנט.
 - GET, אשר הארגומנטים מועברים בדרך שונה. אני GET בקשה דומה ל-POST . משתמש בסוג מסויים של פרוטוקול ב-POST, והוא משתמש בסוג מסויים של פרוטוקול ב-POST .
- UDP User Datagram Protocol, הוא פרוטוקול השייך לשכבת התעבורה של מודל UDP User Datagram Protocol, המאפשר העברת נתונים לא אמינה אך OSI- ולשכבת התעבורה של מודל ה-TCP/IP, המאפשר העברת נתונים לא אמינה אך פשוטה. העברת הנתונים מתבצעת ללא חיבור מקושר (Connectionless).
- TCP Transmission Control Protocol הוא פרוטוקול בתקשורת נתונים הפועל TCP Transmission Control Protocol בשכבות התעבורה של מודל ה-OSI ובמודל ה-TCP/IP, ומבטיח העברה אמינה של נתונים Connection Oriented).

- IPV4 Address כתובת אינטרנטית בפרוטוקול האינטרנט הנפוץ ביותר IPV4. כתובת IPv4 מורכבת מ-32 סיביות ומיוצגת באמצעות 4 מספרים עשרוניים המופרדים בנקודה. כל מספר מהווה מקבץ של 8 סיביות וגודלו נע בין 0 ל-255.
- Port הוא תהליך ספציפי שדרכו יכולות תוכנות להעביר נתונים באופן ישיר. השימוש הנפוץ ביותר בפורט הוא בתקשורת מחשבים במסגרת הפרוטוקולים הנפוצים בשכבת התעבורה: TCP ו-UDP. פורט מזוהה לכל כתובת או פרוטוקול מסוים על ידי מספר באורך 16 ביטים היוצר 65536 כתובות אפשריות לUDP ו-65535 כתובות אפשריות לTCP. כתובת זו נקראת "מספר הפורט".

מושגי מערכות הפעלה

- Asynchronous IO גישה לטיפול בIO (קלט ופלט) אשר אינה תוקעת את התכנית עד Asynchronous IO הישה לחכנית להמשיך הלאה במצב של תקיעה. גישה זו מתבצעת וו מחבצעת (די אובייקט מסוג poller מעיר" רק את האובייקטים אשר קיבלו IO.
 - ▶ POSIX אוסף תקנים בסיסיים שנאגד במטרה לשמור על תאימות בין מערכות הפעלה,
 בעיקר בין מערכות מבוססות UNIX.
- תכנית מחשב שרצה כתהליך ברקע ואינה נמצאת בשליטה של אינטרקציה עם daemon תכנית מחשב שרצה כתהליך ברקע ואינה נמצאת בשליטה של אינטרקציה עם משתמש. בפרויקט זה קיימת תמיכה של הרצת תכניות השרתים בתור תכניות
 - מספר המייצג קובץ פתוח במערכת ההפעלה. כאשר אנו נפתח קובץ, file descriptor מספר בעזרתו נוכל לקרוא, לכתוב ולסגור את הקובץ.

<u>שפות התכנות אשר נעשה בהם שימוש</u>

- שפת תכנות נפוצה ששמה דגש על קריאות קוד והרכבת תכניות ומבני נתונים
 מסובכים בדרך קצרה ופשוטה. בשפה זו נכתב מרבית הפרויקט.
 - שפה מבוססת תגיות המאפשרת עיצוב של דפי אינטרנט שתצוגתם נתמכת
 HTML שפה מבוססת תגיות המאפשרת עיצוב של דפי אינטרנט שתצוגתם נתמכת
 בדפדפן. הדפים אשר מוצגים למשתמש נכתבו בבסיסים בשפת
- → שפת תכנות לעיצוב דפי אינטרנט. הגיליונות קובעים את עיצובם של תגים ב-HTML.
 → XML וכל שפה דומה ל-XML לבניית אתרי אינטרנט. נעשה שימוש בשפה על מנת לעצב את ממשק המשתמש.
- שפת תכנות דינמית מונחית־עצמים המותאמת לשילוב באתרי אינטרנט <u>Javascript</u>
 ורצה על ידי דפדפן האינטרנט בצד הלקוח.

מושגים נוספים

- קובץ שמטרתו לתעד את האירועים ואת השגיאות שמתרחשים במהלך ריצה של תכנית. פרויקט זה תומך בהגדרת מסמך log, אליו נכתבים פרטים של חיבורי רשת שנפתחים ונסגרים במהלך הריצה, כמו גם תיעוד של שגיאות אפשריות.
 - Context-Based Programming תכנות שמבוסס על הרכבת מבנה נתונים מרכזי Context-Based Programming בתכנת, Context, והעברה שלו בין מחלקות וגורמים שונים במהלך הריצה. פרויקט זה dictionary מבוסס על סוג זה של תכנות באמצעות יצירה של מבני נתונים מסוג מילון
- הוא מספר פסאודו אקראי המשמש לזיהוי ייחודי של אובייקט בכל הקשר בו הוא UUID עשוי להופיע¹. קיימים ²¹²⁸ מזהים כאלה כך שאף על פי שייתכן שמזהה מסוים יוגרל פעמיים הסבירות לכך נמוכה מאוד. בפרויקט אני משתמש בזיהוי הזה כדי לייחד Disks ו Volumes.
- ▶ הוא קובץ המכיל מידע שמשמש כהגדרות של יישום מחשב אחד Configuration קובץ המכיל מידע שמשמש כהגדרות של יישום מחשב אחד או יותר. לכל שרת בפרויקט יש קובץ קונפיגורציה המתאר את התצורה בה הוא עולה.
- מטמון Cache אוסף נתונים על בסיס ערכים מקוריים אשר מאוחסנים במיקום אחר, או שהופקו קודם לכן באמצעות חישוב כלשהו. השימוש במטמון מאפשר שליפה מחודשת של המידע במהירות במקום לחזור אל המאגר המקורי שהוא יחסית איטי או מרוחק. השימוש ב Cache בפרויקט מתבצע לשמירת בלוקים אשר אמורים להיכתב לדיסק מנותק.
- תכנות מונחה אירועים Event driven development תפיסה בתכנות, אשר על פיה בתוך תוכנית המחשב קיימים חלקים, הממתינים לקבלת אות. האות נקרא "אירוע" (event) בתוך תוכנית המחשב אירוע מסוים במערכת, אליו קשוב היישום.
- <u>תרשים רצף Sequence diagrams</u> תרשים רצף הנועד לתאר תהליך ולהסביר כיצד המערכת ורכיביה מבצעים תהליך זה.

הפרויקט משלב את כל המושגים הללו בתוכו, על מנת לאפשר מערכת דינאמית וחזקה.

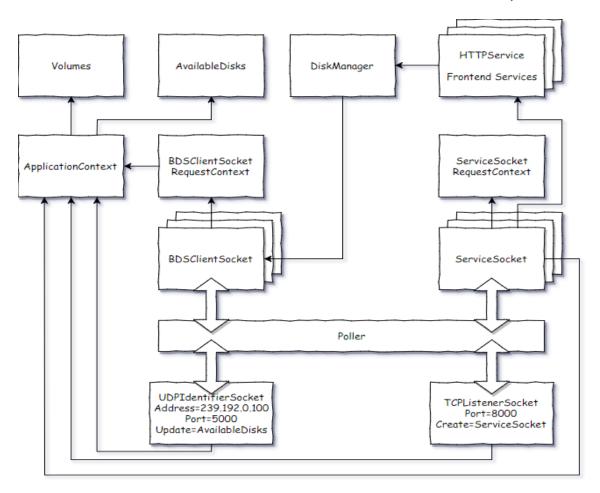

<u>מימוש</u>

<u>דיאגרמת בלוקים</u>

ראשית כל נציג את מעבר הבלוקים במערכת שלנו. במהלך הפרויקט עיצבתי שתי מערכות, אחת של Frontend Server ואחת של הBlock Device Server. לכל אחת יהיה מעבר בלוקים שונה בתוכנית אך הבסיס של שתיהן יהיה דומה, משום שבסיס של שתיהן יושב poller המאפשר AsynchronousIO.

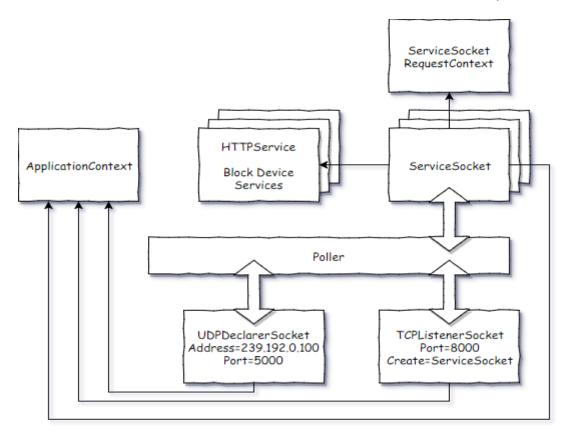
Frontend Server דיאגרמת בלוקים עבור

בתרשים הזה אנו רואים שהFrontend Services יוצרים Pollables יוצרים שהBDSClientSocket. ניגשים הזה אנו רואים שהFrontend Services אל המידע בBlock Device Servers.

Block Device Server דיאגרמת בלוקים עבור

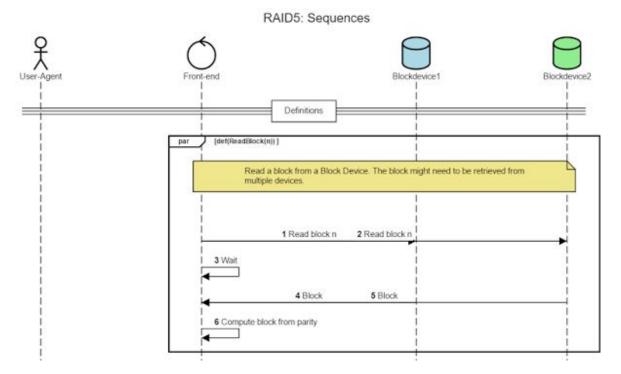

קיים דמיון רב בין שתי המערכות. נשים לב כי בFrontend יש pollable בשם pollable ואילו בשם Block Device Server יש במקומו UDPIdentifierSocket מכריז על UDPDeclarerSocket. הסימטריות הזו אינה מקרית, משום שהBlock Device Server מרכיז על Frontend Server מחפש את ההכרזות הללו ומעדכן את UDPDeclarerSocket.

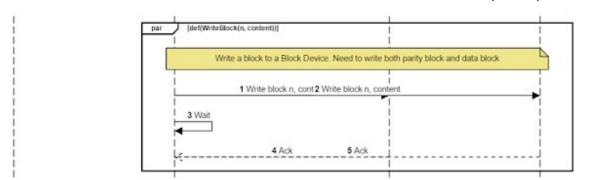

Sequence Diagrams

על מנת להמחיש את רצף האירועים בחלקים עיקריים בתוכנית, יצרתי את הדיאגרמות הבאות להמחשתם:

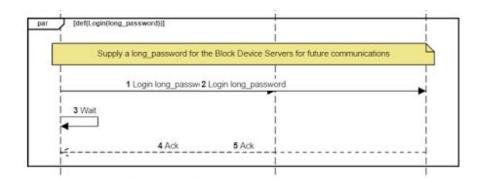

● ReadBlock - קריאה של בלוק אחד מBlock Device מסויים. במקרה של נפילת שרת - ReadBlock ייתכן ויש לשחזר את הבלוק הרצוי על ידי שאר הבלוקים, כפי שהוסבר קודם לכן.

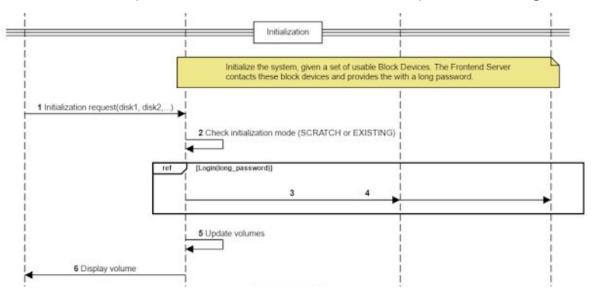

ש לכתוב גם את Block Device - כתיבה של בלוק אחד ל- WriteBlock סויים. בכתיבה יש לכתוב גם את - WriteBlock סויים. בלוק הparity, וגם את בלוק ה-

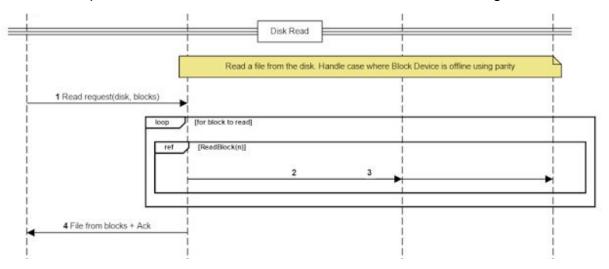

שורת עתידית. Block Devices - השרת מספק לBlock Devices • סיסמא ארוכה כדי לנהל תקשורת עתידית.

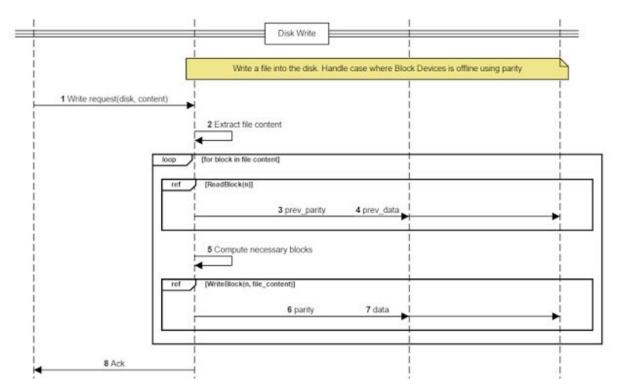
● HTTP אשר הירות Prontend Server מציע למשתמש. בעזרת שירות HTTP אשר ה- Initialization היכול ליצור המשתמש volumes לוגיים. במהלך האתחול הזה, מבצע שרת ה- volumes על מנת להתחיל את התקשורת ביניהם. פעולת Login אל כל אחד משרתי ה- שורת ביניהם.

שירות P שירות HTTP אשר הFrontend Server מציע למשתמש. בעזרת שירות זה,יכול המשתמש לקרוא מדיסק לוגי מסויים מספר בלוקים כרצונו. השירות יודע לפנות אל

הדיסקים הפיזים המתאימים על מנת למלא את הבקשה. יודע לטפל גם במקרה שבו אחד מהדיסקים לא פעיל.

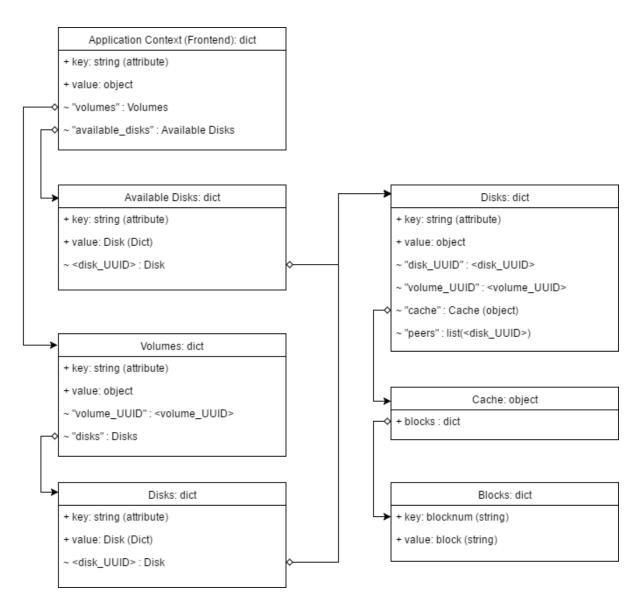
שירות שירות הירות Pisk Write שירות השירות אשר הידיסק למשתמש. בעזרת שירות זה, יכול המשתמש לכתוב אל דיסק לוגי מסויים קובץ מסויים. השירות יחלק את הקבץ לבלוקים ויכתוב אותו בבלוקים הפיזיים. יודע לטפל במקרה שבו אחד מהדיסקים לא פעיל.

<u>מבני נתונים</u>

בשל העובדה שהפרויקט שלי מתעסק עם שרתים רבים ובניהול כמויות גדולות של מידע, מבני הנתונים היוו חלק גדול מהמימוש של הפרויקט.

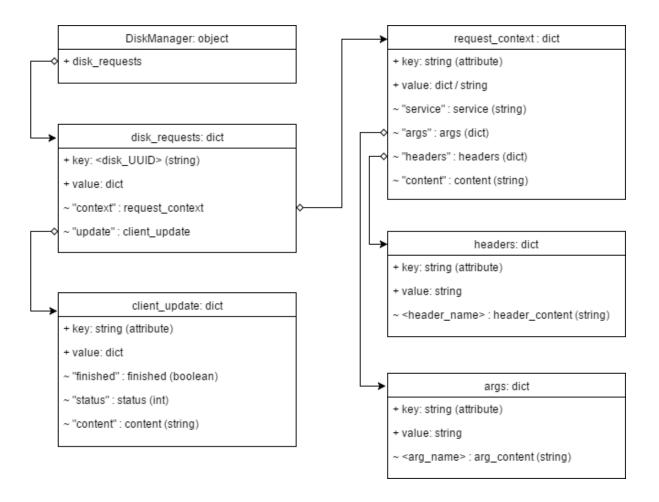
ראשית כל אתייחס למבנה הנתונים אשר מנהל את כל המערכת של הFrontend (לBlock Devices וה שם מבנה דומה אך פשוט בהרבה). להלן מבנה הנתונים אשר השתמשתי לניהול המערכת וה volumes:

בפרויקט אפשרתי למשתמשים ליצור volumes, שהם למעשה יחידות לוגיות המכילות מספר דיסקים קבוע מראש. לכל volume היו את המאפיינים שלו, כגון הדיסקים שהוא מכיל, הסיסמא המשותפת לכל הדיסקים בו, ועוד מידע רב הקושר אותו ליחידה לוגית.

בנוסף למבנה הנתונים הזה, המערכת שלי כללה מבנה נתונים נוסף. כאשר Service מסויים רוצה להתחבר אל Block Devices, עליו ליצור מספר בקשות לכל אחד מהם, ולחכות לתשובה מכל אחד מהם. על מנת לארגן את כל המידע הזורם בין הFrontend Services והBlock Devices, יצרתי מחלקה בשם DiskManager אשר מנהלות את כל החיבורים הללו. להלן מבנה הנתונים אשר המחלקה DiskManager מתחזקת:

ניתן לראות שכל פנייה לBlock Device שמורה בתוך המילון disk_requests. לכל בקשה יש שני חלקים - request_context, אשר איתו היא פונה אל השרת, וclient_update, היכן שתשובת השרת נשמרת. באופן כזה, ניתן לנהל מספר רב של בקשות בקלות, ולהבין למשל אם כל הבקשות התקבלו בהצלחה.

פרוטוקולי תקשורת

הפרויקט שלי כלל שימוש במספר פרוטוקולי תקשורת.

UDP/Multicast

באופן דיפולטי, הכתובת בה מכריז הBlock Device ובה האדין היא Block Device מאזין היא multicast לא שמור, וכל כתובת לבחור כל port לא שמור, וכל כתובת 239.192.0.100:5000. multicast 224.0.0.0 - 239.255.255.255.

השימוש בפרוטוקול UDP אינו מקרי. חבילותיו של הפרוטוקול לעיתים הולכות לאיבוד, או מגיעות UDP בסדר מבולגן. הסיבה לבחירתו הוא שהוא פרוטוקול פשוט יחסית, והמידע שאנו מעבירים אינו בעל משיבות רבה מדי, כך שאיבוד packet בדרך לא יפריע לFrontend ולא יגרום לו לשכוח את הDevice

הכרזת שרת הBlock Device היא מהצורה הבאה:

disk_UUID \r\n bind_port \r\n volume_UUID \r\n
--

- הוא הDו של הדיסק אותו גילינו disk UUID ●
- הbind port הוא הbort אשר בעזרתו ניתן להתחבר אל השרת (הכתובת כבר ידועה) •
- של volume אליו משוייך הדיסק. אם הדיסק עוד לא מאותחל volume של volume אליו משוייך הדיסק. אם הדיסק עוד לא מאותחל volume של volume, יוחזר כאן סטרינג ריק.

אם גילינו דיסק אשר טרם אותחל, הFrontend Server ישמור אותו תמיד אצלו, ויציע למשתמש לאתחל אותו יחד עם דיסקים אחרים לא מאותחלים. אם מדובר בvolume_UUID אשר אינו סטרינג ריק, הFrontend Server יראה אם הוא מכיר את הvolume הזה, ואם כן יוסיף את הדיסק הזה לרשימות שלו. אחרת, יתעלם מהדיסק הזה משום שהוא לא מכיר אותו וככל הנראה שייך ל Frontend Server אחר.

HTTP Services

כל הפונקציונאליות של הפרויקט נמצאת בידי הHTTP Services, אשר מציעים למשתמש שירותים שונים לניהול המערכת.

השירותים ייקראו באמצעות שתי מתודת של HTTP:

- GET (1 מרבית השירותים משתמשים במתודה הזו
- POST (2 שירות כתיבת קובץ לדיסק והעלאת קובץ נעשים במתודה הזו HTTP שונה בין שתי המתודות:

GET /service_name?parameters HTTP/1.1

POST /service_name HTTP/1.1

השוני המרכזי בין שני המתודות הוא בתצורת העברת הארגומנטים. כפי שניתן לראות, במתודת GET, הארגומנטים מועברים בשורה הראשונה, ואילו במתודת POST הם מועברים גוף ההודעה. שירותים אשר נכתבו במתודת POST הם מסוג multipart/form-data. זהו מבנה אשר בעזרתו ניתן להעביר forms בעזרת POST, אשר יכול לכלול בתוכו קבצים. התוכן של form מהצורה הזאת מחולק לתתי חלקים, המופרדים על ידי "boundary" באופן הבא:

boundary	AaB03x				
headers	content-dispositio	form-data;	name="field1"		
content	Roy Zohar				
boundary	AaB03x				
headers	content-dispositio	form-data;	name="pics"	filename="file1.txt"	
content	contents of file1.txt				
end_boundary	AaB03x				

כך שהארגומנטים גם הם מועברים בcontent. לדוגמא, הארגומנט "field1" עבר בform כאן, וערכו Roy Zohar. לאחר מכן הועבר קובץ ששמו

להלן רשימת השירותים אשר שרת הFrontend מציע:

ארגומנטים	מה השירות עושה	שם השירות	מתודה	השירות
-----------	----------------	-----------	-------	--------

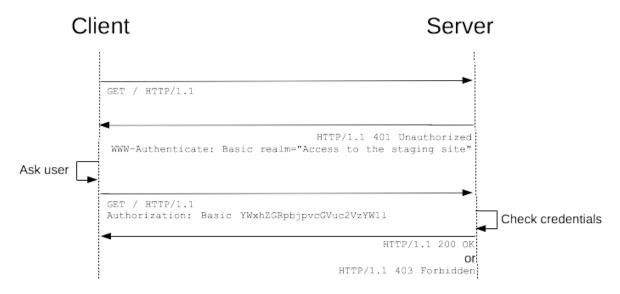
	•			
אין	התוכן שיוחזר הוא הדף	שם הקובץ"	GET	הצגת קובץ
	שהתבקש. אלו בעיקר קבצי	"המבוקש		
	ניווט במערכת, קבצי עיצוב,			
	תמונות ועוד. שירות זה ייקרא			
	בהיעדר שירות אחר שנמצא.			
אין	HTML התוכן שיוחזר יכיל דף	display_disk	GET	שירות הצגת
	עם טבלה המתארת את כל ה	s		הדיסקים
	שה Frontend גילה, וה disks			
	volumes שאותחלו במערכת.			
	ייי סאוונורון במעו כונ.			
דיסקים שנבחרו מהצורה:	בהינתן UUID's של דיסקים	init	GET	שירות
name: disk(disknum)	מסויימים, המערכת מנסה			אתחול
val:	ליצור volume לוגי מהם. הדף			מערכת
disk_UUID	שיוחזר הוא אותו אחד ב			
	.display_disks			
בנוסף קיים ארגומנט בוליאני				
אשר מציין אם scratch בשם				
לאתחל את הvolume מחדש.				
volume_UUID •	בהינתן מיקום של דיסק	disk_read	GET	שירות
disk_UUID ●	במערכת, המערכת קוראת			קריאה
firstblock ●	מספרר בלוקים מסויים ממקום			מדיסק
blocks ●	מסויים מהדיסק הלוגי			
	שהתבקש.			
volume_UUID •	בהינתן מיקום של דיסק	disk_write	POS	שירות
disk_UUID ●	במערכת, המערכת כותבת		Т	כתיבה
firstblock •	קובץ מסויים אל הדיסק במיקום			לדיסק
file •	שהתבקש			
volume_UUID •	volumeב בהינתן דיסק מסויים	disconnect	GET	שירות ניתוק
disk_UUID ●	מה disk מה , השירות ינתק את			דיסק

	volume, ויגדיר אותו במצב OFFLINE.			volumen
volume_UUID ●	volumeב בהינתן דיסק מסויים	connect	GET	שירות
disk_UUID ●	disk، השירות יחבר את ,			חיבור
	חזרה אל הvolume, ויגדיר			דיסק
	אותו במצב ONLINE. השירות			volume
	יבנה אותו במידת הצורך			

הזדהות

מתבצעת באופן הבא: Basic Access Authentication

- 1) הדפדפן מבקש מהשרת שירות כלשהו.
- .Unauthorized 401 אם השירות הנ"ל דורש הזדהות, השרת יחזיר תשובה 201
 - 3) הדפדפן מבקש מהמשתמש להזדהות בפניו (שם משתמש וסיסמא).
- 4) הדפדפן שולח אל השרת בקשה מעודכנת, כאשר הפעם הheader של הheader מכיל שם משתמש וסיסמא, מקודדים בbase64:

	Username		Password
Regular	Alladin	:	OpenSeasame

Base64 Encoded	QWxhZGRpbjpPcGVuU2VzYW1I

5) השרת בודק את פרטי ההזדהות ומגיב בהתאם.

כל ההזדהות בפרויקט מתבצעת על ידי Basic Authentication. ניתן לדבר על הזדהות בשני תווכים:

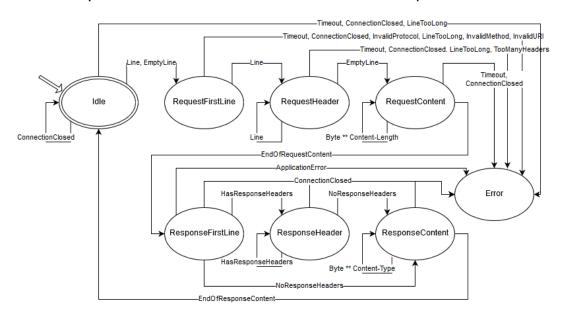
- הזדהות 1 הזדהות של המשתמש מול הFrontend Server. המשתמש והסיסמא אשר על
 פי הם מתבצעת ההזדהות נמצאים בConfiguration file של החברות נמצאים לו trontend Server
 לא רצויים לrontend Server של המשתמש.
 - הזדהות של הFrontend Server מול הBlock Device Server. ביטחון לגבי מי Block Device Server ביטחון לגבי מי מבקש ממנו מידע. למעשה ההזדהות הזו מתבצעת בשני שלבים:
- a. השלב הראשון מתבצע בזמן האתחול של הVolume השלב הראשון מתבצע בזמן האתחול של הBlock Device Server סיסמא ארוכה לBlock ארוכה למקשורת ביניהם.

 Device Server
- .b Block Device ניגש Frontend. .b .b .b .b .b .b .b .b .b .b

מכונות מצבים

בשל האופי האסינכרוני של השרתים, היה עליי למממש מכונות מצבים. הסיבה לכך היא שאנו לא מקבלים אם כל input בבת אחת, ולכן קיים צורך בשמירת מצב נוכחי בחלקים מסויימים בתוכנית. אחת ממכונת המצבים העיקריות בתוכנית היא זו של הHTTP States המוצגת כאן:

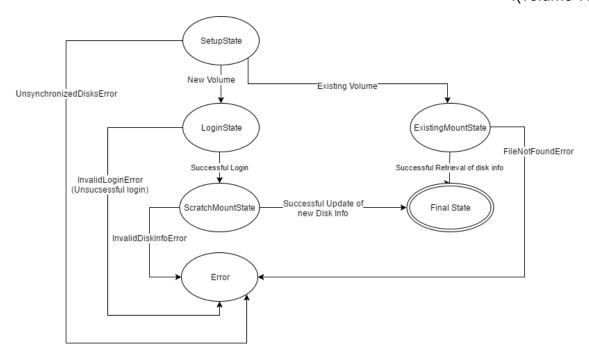
מכונת המצבים הזו מפרקת בקשת HTTP בשלבים, ומחזירה תשובה מתאימה. התושבה המתאימה תיקבע כמובן על ידי הHTTP Services.

הסבר	מצב
שלב המתנה לבקשה.	ldle
שלב קבלת שורת הסטטוס. השרת מקבל את שם השירות המבוקש.	Request First Line
שלב קריאת ה-Headers. מכילים מידע אודות סוג ואורך ההודעה המתקבלת ועליהם מבוסס הפרוטוקול.	Request Header
שלב קריאת תוכן ההודעה.	Request Content
שלב שליחת שורת הסטטוס של התגובה . השרת מודיע ללקוח על כישלון או הצלחה בביצוע השירות.	Response First Line
שלב שליחת ה-Headers. השרת שולח ללקוח מידע אודות התגובה.	Response Headers

שלב שליחת תוכן התגובה (עבור ממשק המשתמש, תוכן התגובה יהיה דף	Response Content
HTML המכיל את הדף הרצוי).	
במידה באחד מהשלבים שתוארו התקבלה שגיאה בשרת, השרת מנתק את	Error
י י החיבור.	

למעשה, כמעט כל HTTP Service אשר ניגש אל הBlock Devices, מממש HTTP Service למעשה, כמעט כל מסוג כזה או אחר. זה מכיוון שעליו לחכות לשתובת השרת ולשמור את מצבו הקיים, אך בו זמנית לא לתקוע את התוכנית. להלן דוגמא למכונת מצבים אחת מהפרוייקט, של InitService (שירות אתחול wolume):

במכונת המצבים קיימים שני מצבים לאתחול volume:

- SetupState -> LoginState -> ScratchMountState) מדיסקים חדשים volume .1 (-> FinalState
 - 2. אתחול volume ממצב קיים (SetupState -> ExistingMountState -> FinalState

הסבר	מצב
בדיקה של הDisks אשר התקבלו בארגומנטים. יש לבדוק אם הדיסקים כבר שייגים לvolume מסויים ואם כן לוודא שהם שייכים לאותו בלוק, אחרת	SetupState

. UnsynchronizedDisksError תקרה	
שלב ההזדהות הראשוני מול הBlock Device Servers. בשלב זה מספק ה	LoginState
סיסמא לכל אחד מהBlock Devices כדי לנהל תקשורת Frontend	
מאובטחת עתידית.	
שלב עדכון קובץ המידע אשר נמצא בBlock Devices. מתבצעת כאן	ScratchMountState
העלאה של קובץ בעזרת מתודת הPOST.	
שכבר שייכים ל Block Devices שלב קריאת קובץ המידע אשר נמצא	ExistingMountState
volume מסויים.	
שלב שליחת תוכן התגובה (עבור ממשק המשתמש, תוכן התגובה יהיה דף	Response Content
HTML המכיל את הדף הרצוי).	
במידה באחד מהשלבים שתוארו התקבלה שגיאה בשרת, השירות ישלח	Error
שגיאה חזרה ללקוח.	

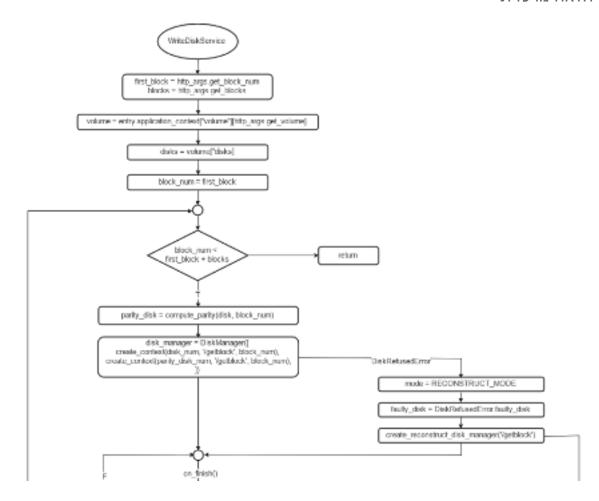

<u>אתגרים במימוש ודרך הפתרון</u>

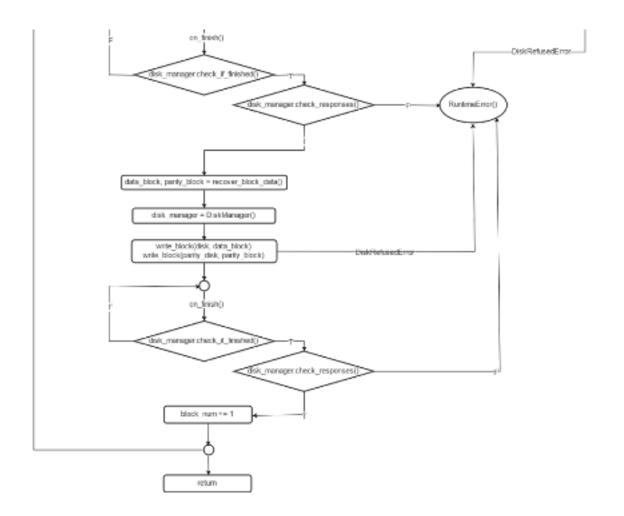
האתגר הכי גדול בפרויקט היה לממש את הService של כתיבה של קובץ לדיסק, בהתחשב בעובדה שאחד מהדיסקים יכול להיות לא פעיל.

אילו כל הדיסקים פעילים, אין בעיה לגשת לכל אחד מהם ולקרוא/לכתוב. אך במקרה שאחד מהם לא פעיל, יש לבצע פעולות רבות עם שאר הדיסקים כדי לשחזרו (כפי שהוצג בחלק התיאורטי). דרך הפתרון הייתה לחלק את המשימה לתתי משימות קטנות, ואז לנסות להרכיב אותן לפתרון אחד. להלן תרשים זרימה איכותי המתאר את הפתרון לבעיית הכתיבה:

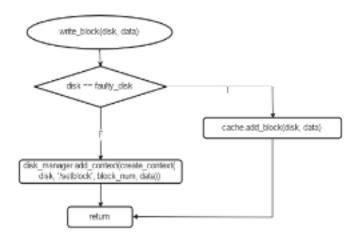
לולאה מרכזית

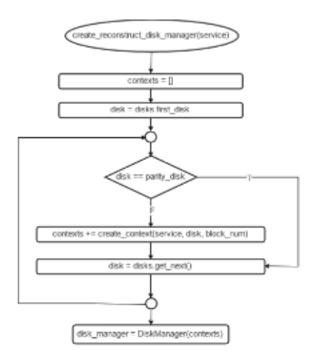

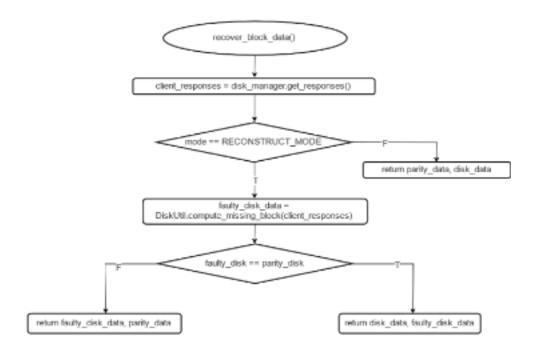

פונקציות עזר מרכזיות

בעיות ידועות

הבעיה המרכזית בפרויקט היא נפילה של Server. נפצל את הבעיה לשני מקרים:

- 1) נפילה של FrontendServer בעת נפילה של הסרבר המרכזי, התקשורת עם הלקוחות תיפסק מיד, ולא יהיה ניתן לגשת לvolumes אשר הוא ניהל. כאשר הסרבר יעלה מחדש, נוכל לאתחל שוב את הvolumes הרלוונטיים ממצבם הקיים ולהמשיך כרגיל. המידע על הדיסקים בvolumes שהוא ניהל לרוב יהיה שמור ובטוח, אך עולה בעיה במקרה שה Frontend עולה בחזרה למצב אשר בו לא כל הדיסקים היו מסונכרנים (למשל אם אחד היה מנותק לפני הנפילה של השרת.
- 2) נפילה של Block Device Server בעת נפילה של אחד מסרברי הדיסקים, המערכת תתריע ללקוח כי הוא יכול להמשיך לתפעל את המערכת אך אילו עוד דיסק היה מתנתק, הוא לא יוכל להמשיך לכתוב אל הדיסקים יותר. מגבלה זו הינה ידועה, ונובעת מהמבנה של RAID5, אשר מאפשר שחזור של דיסק אחד בעזרת האחרים, אך לא יותר מכך. לכן בעת ניתוק של שני דיסקים, נעצור את המשתמש ונדרוש יעלה את אחד משני השרתים חזרה.
 - מגבלה נוספת היא **אי התמיכה של הפרויקט במערכת ההפעלה Windows באופן מלא**, אלא בסביבת Unix בלבד. הוספת תמיכה עבור Windows לא דורשת הרבה, יש רק להתאים בין קונבנציות בWindows למשל התאמה בין תווי השורה החדשה.

<u>התקנה ותפעול</u>

קבצי Configuration

להלן שתי דוגמאות לקבצי קונפיגורציה, עבור שני השרתים שבמערכת:

config.ini - Frontend Server

Section Name	Key Name	Value Type	Default Value	Explanation
MulticastGrou p	address	string	239.192.0.100	כתובת ה־IP שאליה מקשיב הIdentifierSocket
MulticastGrou p	port	int	5000	פורט שאליו מקשיב ה IdentifierSocket
Authentication	common_use	string	Roy	שם משתמש בין ה UserAgent לבין ה Frontend
Authentication	common_pas sword	string	12345	UserAgenta סיסמא בין לבין הFrontend
Volume1	long_passwo rd	string	IpkfZ99ynKpEi1G ECaxQRYp1lyMx EyijlClgKOMMNy WDtqEWSa2Un OVuBcqU06W8	סיסמא ארוכה לתקשורת בין Frontend לבין Device שר נמצא ב Volume1
Volume1	volume_uuid	string	f11a1d8f-e35b-44 a0-9be3-d571166 a06d6	Volume1 של UUID

config0.ini - Block Device Server

Section Name	Key Name	Value Type	Default Value	Explanation
MulticastGrou p	address	string	239.192.0.100	כתובת ה־IP שאליה מקשיב הIdentifierSocket
MulticastGrou p	port	int	5000	פורט שאליו מקשיב ה IdentifierSocket
Authentication	common_user	string	Roy	שם משתמש בין ה UserAgent לבין ה Frontend
Authentication	common_pass word	string	12345	UserAgentסיסמא בין ה לבין הFrontend
Authentication	long_passwor	string	IpkfZ99ynKpEi1G ECaxQRYp1IyMx EyijICIgKOMMNy WDtqEWSa2Un OVuBcqU06W8	סיסמא ארוכה לתקשורת בין Frontend לבין Block שר השתייך כבר ל Device volume מסויים
Server	volume_uuid	string	f11a1d8f-e35b-44 a0-9be3-d571166 a06d6	הUUID של הvolume אליו משתייך הדיסק.
Server	disk_uuid	string	7cd9b55e-9970-4 44a-926f-7ffe810 a37da	הUUID של הדיסק.
Server	disk_info_nam e	string	block_device/disk s/disk_info0	disk_infoמיקום קובץ של ה

Server	disk_name	string	block_device/disk	diska מיקום קובץ של
			s/disk0	

<u>התקנה</u>

על מנת להריץ את הפרויקט יש לבצע את השלבים הבאים:

- 1. הורידו את גרסת הפרויקט מתוך releases ב-github. קישור בסוף התיק, תחת הכותרת -קוד פרויקט.
 - 2. הורידו דפדפן אינטרנט מודרני כלשהו.
- מבטלת Firefox מבטלת. Firefox מבטלת. פעיף זה מיועד רק עבור משתמשי .a מעיף זה מיועד רק עבור משתמשי. Basic Authentication. באופן דיפולטי את אפשרות הח
 - about:config רשמו בתיבת החיפוש את .i
 - "I'll be carefull" לחצו על הכפתור.ii
 - iii. מצאו את האפשרות הבאה:

network.negotiate-auth.allow-insecure-ntlm-v1

- .iv שנו את ערכה מFalse.
- 3. שינוי קבצי הקונפיגורציה אשר פורטו מעל. (אופציונאלי). קיים python script אשר מאתחל את קבצי הקונפיגורציה מחדש (מוחק כל volume שהיה על הFrontend Server, ומגריל UUID מחדש). ניתן להריץ אותו
 - 4. ברגעים אלו, קיימת בעיה בהרצת הפרויקט מWindows. אם ההרצה מתבצעת ממערכת .4 /http://cygwin.com מהקישור הבא: Linux הפעלה שאינה

פירוט לגבי התפעול

ניתן להריץ את כל השרתים מהcommand line.

:Frontend Servera הרצת

```
E /tmp/RAID5 — □ X

Royz@WINDOWS-8FRVJ34 /tmp/RAID5
$ python -m frontend --config-file frontend/config.ini|
```


:Block Device Servers

```
| Keyz@WINDOWS-8FRVJ34 /tmp/RAIDS | Configer | Configer
```

הרצות לעיל מתבצעות רק עם הארגומנטים שהם חובה (required):

:Frontend Servera עבור

Configuration File •

:Block Device Servera עבור

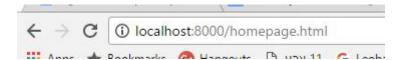
- Configuration File
 - Bind port •

לרשימת הארגומנטים המלאה ניתן לרשום את השורה:

python -m <SERVER NAME> --help

ולבחור את כל הארגומנטים הרצויים.

כעת יש ללכת לכל browser, ולכתוב:

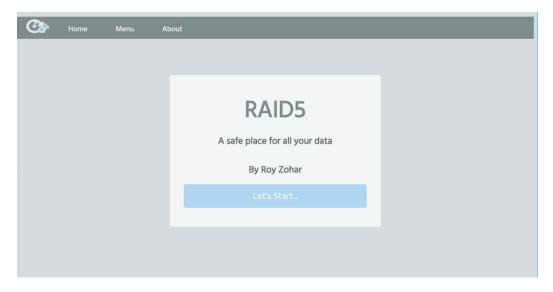

שימו לב שהFrontend Server שלכם רץ בכתובת הרשומה לעיל. למשל עבור Frontend Server שימו לב שהארבר בכתובת 192.168.10.35, יש להריץ לכתוב את השורה הבאה:

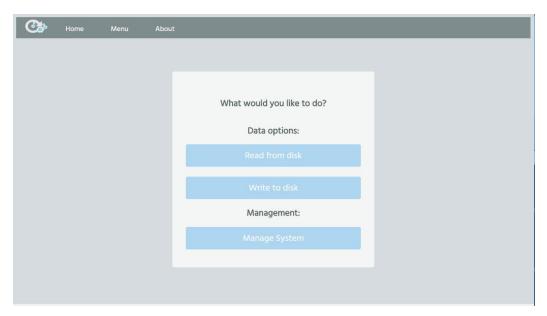

כעת הFrontend Server אמור להציג לכם את חלון הכניסה הבא:

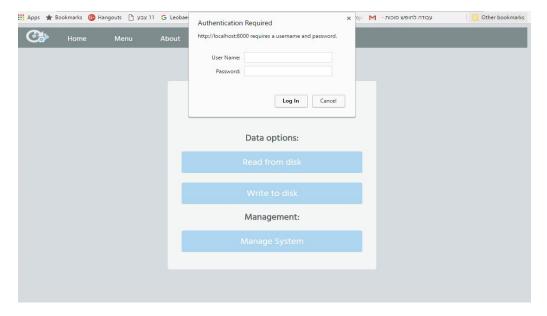

ידי לעבור לתפריט הראשי: Let's Start לחצו על כפתור

אם תנסו להיכנס לניהול (Manage System), החלון הבא יקפוץ.

תידרשו להכניס שם משתמש וסיסמא על מנת להיכנס לתחום הניהול. אם לא ערכתם את קובץ הקונפיגורציה של הFrontend Server, השם משתמש יהיה Roy והסיסמא היא 12345. ניתן כמובן לשנות נתונים אלו בקובץ הקונפיגורציה של הFrontend Server לכל שם משתמש וסיסמא שתרצו. לאחר שתכניסו שם משתמש וסיסמא, חלון הניהול יופיע:

בשלב זה מופיעים שני דיסקים במערכת. תוכלו לסמן את שניהם, ולאחר מכן ללחו על Create בשלב זה מופיעים שני דיסקים במערכת. לעובר Volume כדי ליצור משניהם Volume לוגי. לאחר שתיצרו את הVolume, ממשק הניהןל ישתנה מעט וכעת יופיע:

כעת ניתן לראות Volume שנוצר במערכת. כעת ניתן לבצע פעולות רבות על Nolume, כגון לתיבה, קריאה, ניתוק וחיבור.

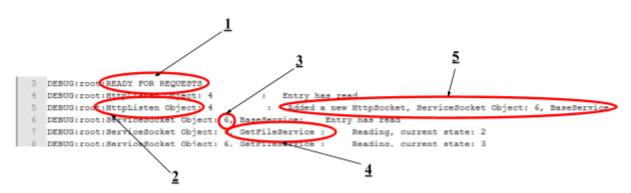
Logging

את מסמך הלוג ניתן למצוא בתיקיה הראשית של הפרויקט. באופן דיפולטי, הlog file מודפס ב command line, אך ניתן להעביר ארגומנט של log file לתוכנית, אשר תיצור את האליו:

כעת כל הדיבאגינג של התוכנה יימצא בתיקייה הראשית בקובץ בשם logger. אם אתם מריצים מספר שרתים מאותו מחשב, מומלץ לתת שמות שונים לlog files כך שלא יהיה logging של שתי מוכניות לאותו קובץ. להלן קובץ logger של שרת הFrontend לדוגמא:


```
DEBUG:root:STARTED RUNNING..
   DEBUG:root:READY FOR REQUESTS
   DEBUG:root:HttpListen Object: 4
                                          : Entry has read
5 DEBUG:root:HttpListen Object: 4
                                          : Added a new HttpSocket, ServiceSocket Object: 6, BaseService
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, BaseService: Entry has read
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService :
                                                          Reading, current state: 2
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService:
                                                          Reading, current state: 3
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService:
                                                          Reading, current state: 4
10 DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService: Entry has write
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService :
                                                          Writing, current state: 6
12 DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService:
                                                          Writing, current state: 7
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService: Entry has write
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService:
                                                          Writing, current state: 10
                                        : Entry has read
15 DEBUG:root:HttpListen Object: 4
16 DEBUG:root:HttpListen Object: 4
                                          : Added a new HttpSocket, ServiceSocket Object: 6, BaseService
                                         : Entry has read
: Added a new HttpSocket, ServiceSocket Object: 8, BaseService
17 DEBUG:root:HttpListen Object: 4
18 DEBUG:root:HttpListen Object: 4
19 DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, BaseService: Entry has read
20 DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService : Reading, current state: 2
   DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService :
                                                          Reading, current state: 3
22 DEBUG:root:ServiceSocket Object: 6, GetFileService:
                                                          Reading, current state: 4
23 DEBUG:root:ServiceSocket Object: 8, BaseService: Entry has read
```


הסבר	מספר
הודעה ממחלקת השרת (באותיות גדולות)	1
סוג הpollable שמתעד	2
pollable של אותו file descriptora	3
הHTTP Service של אותו pollable (אם הוא מתעסק בשירותי HTTP.	4
הודעת הדיבאגינג	5

תוכניות עתידיות

קיימות מספר דרכים אשר בהן הפרויקט הזה יכול להתפתח. להלן מספר תוכניות שהיו לי לגביו, אך מפאת קוצר זמן לא הספקתי לממשן:

ניהול מערכת קבצים:

ניהול המערכת על ידי שמות של קבצים ולא על ידי מספרי בלוקים וגדלים.

- בעת כתיבת קובץ למערכת, המערכת תשמור אותו בסדר מסוים, כך שיהיה ניתן לשחזר את
 סדר הבלוקים שממנו מורכב הקובץ.
 - מיקום הקובץ לא יטריח את המשתמש, והמערכת תדאג לכך.

הצפנת ואבטחת המידע:

במבנה הנוכחי, המידע של הלקוח לא מוגן מפני האזנות והפרעות בתקשורת, ולכן כל אחד אשר מצליח להקשיב לערוצים שבין הסרברים חשוף למידע האישי של הלקוח. למשל כדי לשלוף את סיסמת הלקוח והסיסמא הארוכה בין הBlock Devices, כל מה שעל הפורץ לעשות הוא לבצע encode בבסיס 64, משום שהמידע לא מוצפן. הייתי רוצה לבצע את התוספות הבאות לקוד על מנת לאפשר אבטחה חזקה יותר.

- שימוש בSSL וHTTPS כדי לאבטח את המידע של הלקוח.
 - הצפנת המידע בשרתי קצה (Block Devices).
- הזדהות חזקה יותר מBasic Authentication, המשלבת Cookies למשל.
 - יצירת אפשרות למספר משתמשים.

פרק אישי

זו הייתה הפעם הראשונה אשר יצא לי לכתוב פרויקט בסדר גודל כזה, ואני למדתי ממנו המון. ראשית כל, למדתי המון רקע תיאורטי בתקשורת ובמערכות הפעלה. בנוסף לכך, רכשתי ניסיון בבניית פרויקט גדול, בחילוק עבודה, ובפירוק המשימה הגדולה לתתי משימות קטנות אשר ניתן לבצע כל אחת מהן בנפרד.

למדתי להשתמש בכלים רבים, כגון Github, Doxygen, ConfigurationFile, אשר לא הכרתי קודם , לכן, ולמדתי להיעזר במקורות אינטרנטיים כאשר נתקלתי בבעיות.

במהלך הפרויקט ניסיתי לפשט את המימוש כמה שניתן, כדי שהתוצאה הסופית תהיה כמה שיותר ברורה ואסתטית. למדתי במהלך הפרויקט שארגון, סדר ותכנון, אפילו לפני תחילת הקידוד עצמו, הם תהליכים חשובים מאוד. במהלך הפרויקט נתקלתי לא פעם בבאגים אשר לא הצלחתי להסביר, אך למדתי לדבג אותם באופן יעיל ולרדת למקור הבעיה במהירות.

הפרויקט עורר בי סקרנות רבה בתחום הסייבר, ויצר אצלי התעניינות רבה בנושא. לא פעם מצאתי את עצמי מתעניין בתחום, וחושב על דרכים בהן אוכל לשפר את הפרויקט שלי.

לא ניתן לכמת את כמות התמיכה, העזרה והתדרוך של המנחים שלי לפרויקט, שרית לולב ואלון בר לב, אשר ליוו אותי במהלך כל שלב בפרויקט בפרט, ובשלוש השנים האחרונות בכלל. המון תודה על הכל.

<u>תיעוד קוד + קוד הפרויקט</u>

ניתן למצוא את כל הקוד של הפרוייקט, ואת התיעוד שלו בקובץ הבא:

https://github.com/Royz2123/RAID5/releases/tag/beta

התיעוד נמצא בתיקייה המכווצת documentation1.0.zip. על מנת לצפות בדוקומנטציה, יש לפתוח את התיקייה, לעשת Extract All, ולפתוח את קובץ

נספחים

Sequence Diagram Source - 'נספח א

/http://sequencediagram.org לשימוש באמצעות

```
title RAID5: Sequences
actor User-Agent
control Front-end
database Blockdevice1 #lightblue
database Blockdevice2 #lightgreen
==Definitions==
autonumber 1
par def(ReadBlock(n))
   note over Blockdevice2, Front-end #khaki: Read a block from a Block Device. The block
might need to be retrieved from\nmultiple devices.
       parallel
       Front-end->Blockdevice1: Read block n
       Front-end->Blockdevice2: Read block n
       parallel off
       Front-end->Front-end: Wait
       parallel
       Blockdevice1->Front-end: Block
       Blockdevice2->Front-end: Block
       parallel off
       Front-end->Front-end: Compute block from parity
end
autonumber 1
par def(WriteBlock(n, content))
   note over Blockdevice2, Front-end #khaki: Write a block to a Block Device. Need to write
both parity block and data block.
    parallel
       Front-end->Blockdevice1: Write block n, content
       Front-end->Blockdevice2: Write block n, content
       parallel off
       Front-end->Front-end: Wait
       parallel
       Blockdevice1-->>Front-end: Ack
       Blockdevice2-->>Front-end: Ack
```



```
parallel off
end
autonumber 1
par def(Login(long_password))
    note over Blockdevice2, Front-end #khaki: Supply a long password for the Block Device
Servers for future communications.
    parallel
       Front-end->Blockdevice1: Login long password
       Front-end->Blockdevice2: Login long password
       parallel off
       Front-end->Front-end: Wait
       parallel
       Blockdevice1-->>Front-end: Ack
       Blockdevice2-->>Front-end: Ack
       parallel off
end
==Initialization==
note over Blockdevice2, Front-end #khaki: Initialize the system, given a set of usable Block
Devices. The Frontend Server contacts these block devices and provides the with a long
password.
autonumber 1
User-Agent->Front-end:Initialization request(disk1, disk2,...)
Front-end->Front-end:Check initialization mode (SCRATCH or EXISTING)
       ref Login(long_password)
       parallel
              Front-end->Blockdevice1:
              Front-end->Blockdevice2:
       parallel off
       end
Front-end->Front-end:Update volumes
User-Agent<-Front-end:Display volume
==Disk Write==
note over Blockdevice2, Front-end #khaki: Write a file into the disk. Handle case where Block
Devices is offline using parity.
autonumber 1
User-Agent->Front-end:Write request(disk, content)
Front-end->Front-end:Extract file content
loop for block in file content
   ref ReadBlock(n)
       parallel
```



```
Front-end->Blockdevice1: prev_parity
              Front-end->Blockdevice2: prev_data
       parallel off
    end
    Front-end->Front-end:Compute necessary blocks
    ref WriteBlock(n, file_content)
       parallel
            Front-end->Blockdevice1: parity
            Front-end->Blockdevice2:data
       parallel off
    end
end
User-Agent<-Front-end:Ack
==Disk Read==
note over Blockdevice2,Front-end #khaki:Read a file from the disk. Handle case where Block
Device is offline using parity.
autonumber 1
User-Agent->Front-end:Read request(disk, blocks)
loop for block to read
   ref ReadBlock(n)
       parallel
           Front-end->Blockdevice1:
            Front-end->Blockdevice2:
       parallel off
    end
end
User-Agent<-Front-end:File from blocks + Ack
```